

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 52/2014
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр.А.П., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв.М.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 2/12 од 08.11.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 504/13 од 01.04.2013. године, у седници већа одржаној 13.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. А.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 2/12 од 08.11.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 504/13 од 01.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 2/12 од 08.11.2012. године, између осталих, окр. А.П. оглашен је кривим због два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и пет месеци.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених А.П., Д.А. и З.Б., Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 504/13 од 01.04.2013. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. А.П., адв. М.Т., поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте преиначи у

погледу правне квалификације и одлуке о казни или да обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, сходно члану 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег Законика о кривичном поступку. Према захтеву, окр. А.П. је у Полицијској управи Јагодина најпре саслужан у присуству изабраног браниоца, а затим, два пута следећег дана, у присуству браниоца по службеној дужности, а признање окривљеног на та два накнадна саслушања било је површно, паушално и изнуђено. Окривљени је том приликом био у стању опште психичке немоћи, панике и депресије, која га је чинила неспособним да слободно износи одбрану и трезвено размишља, па се стога на таквом исказу окривљеног не може заснивати судска одлука.

Врховни касациони суд је изнете наводе захтева за заштиту законитости испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом указује да је првостепеном и другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/03 и „Службени гласник РС“ број 58/04...76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наиме, из записника о саслушању осумњиченог А.П. у преткривичном поступку од 13.07.2011. године произилази да је овај окривљени дао исказ у присуству адвоката – браниоца по службеној дужности и да је саслушан према одредбама раније важећег ЗКП о саслушању окривљеног, па је по налажењу овог суда, наведени доказ прибављен на законит начин, у складу са одредбом члана 226. став 9. раније важећег ЗКП и може се користити као доказ, што је првостепени суд и учинио, читајући га, уз сагласност странака, у доказном поступку на главном претресу одржаном 10.07.2012. године.

Поменута одредба члана 226. став 9. раније важећег ЗКП прописује да се саслушање осумњиченог од стране овлашћених службених лица ОУП-а мора обавити у присуству адвоката, али не предвиђа изричито да то мора бити изабрани бранилац. Стога, околност да је осумњичени А.П. дао исказ у присуству браниоца по службеној дужности не доводи у сумњу законитост наведеног доказа. При томе, инспектор полиције сведок М.М. је објаснио да је бранилац по службеној дужности позван јер није могло бити обезбеђено

присуство изабраног браниоца, а поновно саслушање је било неопходно јер су се појавиле нове чињенице у вези са извршењем предметног кривичног дела.

Осим тога, имајући у виду налаз и мишљење комисије вештака од 06.04.2012. године, из кога произилази да окр. А.П. испољава симптоме лаких душевних обољења из групе неурозе, али да је могућност схватања значаја предметног дела била очувана у потпуности, а такође и његова могућност да учествује у поступку, као исказ сведока М.М. да се осумњичени жалио на здравствене проблеме али да није истакао да су они такве природе да му је потребна хитна медицинска помоћ, то су, по оцени Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева да окривљени није био способан да изнесе одбрану у преткривичном поступку.

Осталим наводима захтева бранилац указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. раније важећег ЗКП (члан 438. став 2. тачка 2. ЗКП) и члана 368. став 2. раније важећег ЗКП (члан 438. став 3. ЗКП) и оспорава чињенично стање утврђено у редовном поступку, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није законом прописано као разлог из кога је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.